

# İLLE ÖLMEK Mİ GEREKİYORDU?

Türkiye bir tarih yazdı. Aman Allahım ne kadar çok Ermeni varmış! Bir Türk olarak araya zor soktum kendimi. Ama anlamadığım bir şey var; daha önce neredeydik? Daha önce neredeydin sevgili **Özkök**, benim koyun kaçakçısı arkadaşım? İkimiz de koyun kaçakçılığından yargılandık; ama ikimiz de sustuk; tıpkı **Hrant Dink** 301'den yargılanırken sustuğumuz gibi. Bizim hiç suçumuz yok mu?

301'inci maddenin cengâveri **Baykal** neredeydin? Senin oğlun ya da kızın insan haklarını savunuyor diye Hrant'ın akıbetine uğrasa ne yapardın? Sende hiç empati denen duygu yok mu? Cinayetden hemen sonraki tavrını niye değiştirdin?

Biz birimiz ölmeden çığlık atmayacak mıyız?

Hrant'ı, **Kerinçsiz** 'lerin kucağına atarken nerdeydik? Türkiye'nin hangi adresinde, hangi adliyede mahkeme basılıp tehditler savruluyor, terör estiriliyor? Bunlar yapılırken biz neredeydik?

Bu Kerinçsiz tayfası olmazsa, Türk hukuk sistemi, Türk adliyesi çalışmayacak mı? Bizim halkımız kokudan anlar. Yüzünde **Muhammed** nuru olmayan bir grup adliyeyi basma cesaretini nereden buluyor? Kim bu adalet sistemini bunların vesayetine soktu? Bu Türk halkının güvendiği, savunduğu Türk hâkimi, Türk hukuk sistemi nerede?

Bu tabloya seyirci kalan Başbakan'ın, Adalet Bakanı'nın, İçişleri Bakanı'nın hiç mi sorumluluğu yok? Hiç mi vicdan muhasebesi yapmıyorlar? Hani Cumhuriyet kimsesizlerin kimsesi idi? Hani bu devlet herkesin mal ve can güvenliğini sağlar idi? Hani, mallarına el koymak eski âdettendir de, nitekim Hrant'a da bir delik ayakkabı bırakmıştınız, ama hiç olmazsa canını koruyamaz mıydınız?

\*\*\*

Altmış bin Ermeni kalmış. Kalanların can güvenliğini kim sağlayacak? **Nizam-ı Mülk**, bundan yüzlerce yıl önce siyasetnamesinde, "*Dicle'nin kenarında bir koyunun bacağı kırılrsa benden sorulur*" demiş. Aradan 9 yüzyıl geçmiş, senin valin bırak korumayı, makamına çağırıp tehdit ediyor. Sormamız gereken şu: Bu güvercinleri kim koruyacak?

"Ya sev ya terk et" diyorlardı, seveni de vurdular. Sevmeyeni zaten gitmiş.

Hrant'ı Fransız Ermeni diasporası sevmiyordu, belki hain ilan etmişti. Siz de öyle yaptınız. **Mutafyan** bile kuşkuluydu, eşine "*Rabba inanır mıydı*" diye sormuş. Ayıp değil mi? Eşi, "*Rabba inanmıyor*" deseydi, kiliseye almayacak mıydın? Hrant bana yakındı, o bendim. O Anadolu'ydu. İki sefer düzgündü. Köylüydü, düzgündü; yüreğiyle konuştu, düzgündü. Benim gibi kaba saba görünürdü. Ama onun derininde bir çocuk, güzel, öpülecek bir çocuk vardı.

Bana Ermenileri o tanıttı. Bildiğim 3-5 Ermeni ismi vardı, **Agop, Kevork, Kirkor** gibi. Hrant bana çok yabancı bir isimdi. İsmi iki-üç görüşmeden sonra aklımda tutabilmişim. Bana, "*Ermenilerle konuştuğun zaman, bu Ermenilerin söyledikleri lafların yarısını sil*" demişti; "*abartırlar*". Bunu Antakya'nın, Samandağı'nın Vakıflı köyünde yaşadım ve gördüm. Hrant eklemişti: "*Laflarını boş ver, müziklerini dinle, müziklerine kulak ver.*" Gerçi o düdüğe, duduk diyordu ama.. bize göre düdük, onlara göre duduk, her canlının yüreğini yakar. Törende **Erkan Oğur** 'un yaptığı gibi... O üfledikçe bir ben değil, herkes ağladı. Eskiden hapisteyken hep marş okurduk; son hapisliğimdeki bir yıl boyunca her gün "*Sarı Gelin*" söyledim. Çıktım gökyüzüne, dertlere derman yazdım. Dardime derman yazan olmadı, ama ben hep dertlerin derman yazıcısı oldum. Bundan da bir şikâyetim yok.... Şadım.

\*\*\*

Türkiye iyi bir yurttaşını, ben de iyi bir arkadaşımı kaybettim. Hrant'a söz veriyorum.

Türklüğü ben savunacağım. Bu Türklüğün katillik olmadığını, cellatlık olmadığını anlatarak savunacağım. Bunu savunmak için ne gerekiyorsa onu yapacağım. Hrant emin ol, seni koruyamadık, çok ama çok üzgünüm, ama rahat uyu, ben yaşadıkça sen de yaşayacaksın.